

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 91: Phàm Việc Gì Cũng Phải Đợi Thời Tiết Nhân Duyên Chín Muội

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 006)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Phàm việc gì cũng phải đợi thời tiết nhân duyên chín muồi.】

Thời tiết nhân duyên chưa chín muồi thì không còn cách nào khác, giảng ra cũng là lời nói suông, việc ấy chẳng có ý nghĩa gì, mọi người cũng không đạt được lợi ích. Phật vì tất cả chúng sanh mà thuyết pháp, câu câu đều là chân thật, đều là làm lợi ích cho tất cả chúng sanh.

Nếu như thuyết pháp “khế lý” mà không “khế cơ”, lý nói ra tuy không sai, nhưng cơ duyên của đại chúng chưa chín muồi, không có cách nào tiếp nhận, thuyết pháp như vậy là nói uổng công, gọi là “lời nói dư thừa”, lời nói vô dụng. Nếu nói là “khế cơ” mà không “khế lý”, nói ra nghe rất êm tai, mọi người nghe xong rất vui vẻ, rất hoan hỷ, nhưng đó chẳng phải là chánh đạo, chẳng phải là chánh lý, cách thuyết pháp đó gọi là “ma thuyết”, đó chẳng phải là Phật thuyết.

Phật thuyết pháp, nhất định là khế cơ và khế lý, lý và cơ song khế. “*Thời tiết nhân duyên chín muồi, mới có thể rót ráo viên mãn. Phật thuyết pháp dạy người, cũng giống như vậy*”. Phật dạy dỗ chúng ta như thế, chúng ta phải giữ vững nguyên tắc của Phật. Chúng ta muốn dạy cho người khác, cũng phải quan sát cơ duyên của họ đã chín muồi hay chưa, nên giảng cho họ nghe pháp môn nào, chọn lựa kinh điển thì nên chọn bộ kinh điển nào.

Kinh điển đã chọn được rồi, còn phải biết giới thiệu cho họ như thế nào, là nói cạn hay nói sâu, là nói dài hay nói ngắn, phương pháp trong đây rất nhiều, rất nhiều, nhưng có một mục đích bất biến là phải khiến cho chúng sanh giác ngộ, khiến chúng sanh ngay hiện tiền liền đạt được lợi ích. Điều này là từ trên lễ tiết mà hiển thị ra, chúng ta cũng phải hiểu rõ. Có thể thấy không chỉ

Thích Ca Mâu Ni Phật biểu diễn cho chúng ta xem, mà Tôn giả Tu Bồ Đề cũng giống như vậy, cũng đang biểu diễn cho chúng ta xem.

Đoạn dưới đây là lời của Tôn giả, Ngài nêu ra câu hỏi. Trước tiên là tán thán, đây đều thuộc về lễ tiết, sau khi hành lễ nhất định phải tán thán Phật. Trong lời tán thán hàm chứa ý nghĩa rất nhiều, điều này chư vị phải biết.

Lễ nào Phật thích nghe người ta nịnh nọt, thích nghe người ta nói lời hay về mình sao? Nghĩ vậy là sai rồi! Đối với việc tán thán Phật, những ngôn từ này là thay Phật tiếp dẫn chúng sanh, tán thán mang ý nghĩa như vậy. Phật là người có trí huệ viên mãn, là vị thầy tốt đệ nhất chốn nhân thiên. Mỗi người chúng ta đều muốn tìm một vị thiện tri thức để dạy dỗ mình, nhưng thiện tri thức tìm ở đâu?

Bậc Thiện tri thức không thể tự mình nói rằng: *“Ta là thầy giỏi, ta rất có trí huệ, các người đến học với ta đi”*, lời này không thể nói ra. Học trò tuy có bốn phần giới thiệu, nhưng học trò cũng không thể nói: *“Ông thầy của tôi giỏi lắm, bạn đến học với ông ấy đi”*, nói thế cũng là quá phận; dễ khiến người ta nói rằng, các vị là tự đề cao mình, tự mình tuyên truyền cho mình, việc này chẳng có ý nghĩa gì.

Thế nên dùng phương pháp gì? Dùng sự tán thán. Tán thán Thầy để cho người khác nghe, họ nghe được rồi, họ để ý... À! Hóa ra người này có đức hạnh, học vấn như vậy, thế thì ta phải đến theo học với Ngài. Không lôi kéo tín đồ, cũng chẳng khuyến bảo bạn, nhưng nhất định phải cho bạn biết, dùng phương pháp này. Tôi bảo cho anh biết, tôi không khuyến anh cũng chẳng lôi kéo anh, để anh tự phát tâm đến chỗ thiện tri thức cầu học, tán thán là mang ý nghĩa này.

Trong cửa Phật các bài kệ tán, kệ tụng đều là tán thán Phật, xướng bài Tán Hương, đây đều là tán thán Phật. Khi xướng tụng cần phải dùng tâm chân thành, thanh tịnh, cung kính, phải xướng cho thật rõ ràng, từng câu từng chữ, có thể khiến cho người bên ngoài, người không học Phật sau khi nghe được, trong tâm họ có sự cảm động, mục đích của bài tán tụng là ở chỗ này.

Giả như bài tán này của chúng ta, xướng cứ ư a ư ử, xướng cả nửa ngày mà một chữ nghe cũng không ra, không biết là đang xướng cái gì, thì mục đích này hoàn toàn không đạt được rồi, như vậy là sai, đây là điều bắt buộc phải biết. Khi xướng tụng, có quy củ của xướng tụng, có phương pháp của xướng tụng, không thể tùy tiện làm bừa. Phải biết là cần đạt được mục đích, như vậy mới đúng.